

Poznávací zájezd do Anglie

Ve dnech 10. -15. září jsme absolvovali poznávací zájezd do Anglie. Naše škola byla doplněna střední školou z Opavy. Odjžděli jsme v 10 hodin z Luhačovic a cesta do Oxfordu nám trvala celý den. V Oxfordu jsme všichni vystoupili unavení a rozlámaní z autobusu a šli jsme na první procházku. V Oxfordu jsme strávili 2 dny a 3 noci. Nejvíce se nám tam líbila Chris Church College, botanická zahrada a nakupování. Jeden den jsme byli ve Stratfordu nad Avonou, poznávali jsme rodiště Shakespeara a prošli jsme hrad Warwick. Hrad se nám velmi líbil, byly tam různé zajímavé atrakce. Poslední den jsme jeli do Londýna, kde jsme prošli nejznámější památky a nafotili spoustu fotek. Nejkrásnější zážitek byl jednoznačně z London Eye, kdy jsme shlédli úžasný večerní Londýn. Byla to opravdu krása! Cesta zpět byla poněkud smutná, nechtělo se nám loučit ani s Anglií, ani s novými kamarády z Opavy. Na Anglii nám zůstanou nezapomenutelné a krásné vzpomínky.

Holky z 2. M

Rodiny v Anglii

Blackbird a Rosehill (části Oxfordu) se staly našimi druhými domovy na naší cestě po Anglii. Každý večer si pro nás náhradní rodiny přijeli na místo určení a ráno nás tam zase odvezly. Součástí pobytu byla anglická snídaně, obědový balíček na cestu a vydatná večeře.

Snídaně byla v podobě toastů s marmeládou,

slaným máslem a lupínky s „britským“ mlékem, které je na naše poměry nezvyklé. V průběhu prohlídek jsme vytasili své obědové balíčky – toasty, brambůrky (i octové), ovoce či nějakou

sladkost – a ukusovali jsme. Pozdní večeře byla velmi sytá (hranolky, rybí prsty, pizza, tortellini a občas i zelenina).

Usoudily jsme, že domácnost by pro nás byla malá a po pár týdnech bychom dostaly klaustrofobii. Rodiny byly i rozdílných národností, ale byla to příjemná změna a zkušenost. Studenti své díky jsme vyjádřili malými dárky v podobě oplatků, domácí slivovice a becherovky – doufáme, že to přežili. Zařízení našeho půldomku bylo velmi moderní, i když před zahradou jsme zavíraly oči... Tím bychom naše povídání o rodinách ukončily.

Holky z 2.M

Piešťany a Trenčín v období holocaustu

Piešťanské kino Fontána se v pátek 7. září zaplnilo studenty z Polska, Čech zastoupených naší střední školou a místní základní školou, a piešťanskými žáky, aby se diskutovalo o holocaustu a přímém důsledku, který zanechal v Piešťanech.

Tahle konference na dané téma byla třetí a zároveň poslední akcí v rámci projektu Spomienky v nás financovaného s podporou Evropské komise v rámci programu Aktivní evropská památka. Hosty konference byli např. primátor Piešťan Remo Cicutto, rabín Zev Stiefel, který nám též zazpíval pár židovských písní, izraelský velvyslanec na Slovensku J. E. Alexander Ben-Zvi a jiní. Po přednášce jsme měli možnost ochutnat typické židovské košer jídlo, což po dvou hodinách sezení přišlo mnohým vhod.

Barbora Cholastová, 3. K

Exkurze Praha aneb po stopách Hitlerova běsnění

Každoročně se Střední odborná škola v Luhačovicích jezdí „zkulturnit“ do našeho hlavního města Prahy.

Letos připadl termín 19. – 21. 9. 2012, na kterém se studenti dohodli už předchozí rok. Stejně

tak i na program, který pojali jako *Návrat do 2. světové války aneb cesta po stopách Hitlerova běsnění*.

Hlášený odjezd v 5:48 z vlakového nádraží města Luhačovice. Na trase do Prahy jsme byli kompletní až za stanicí Hulín, kde nastoupila poslední cestující. A tak se třída se dvěma pedagogy mohla vydat na zdlouhavou cestu za krásami města pražského.

Ihned po příjezdu následovalo ubytování v sokolovně na Balkáně na Žižkově. Chlapci a děvčata si odpočinuli a posléze se vydali zpět do víru velkoměsta, kde na ně čekala první prohlídka pravoslavného chrámu Sv. Cyrila a Sv. Metoděje, kde se nachází krypta, ve které našli útočiště naši známí parašutisté Gabčík a Kubiš a několik dalších mladých mužů, kteří zahynuli za spáchaný atentát na říšského protektora Reinharda Heydricha.

Po tak traumatizující přednášce musela následovat pauza, trochu prostoru na doplnění energie. Rozchod na Václavském náměstí všem prospěl. Děvčata se vrhla do nákupních center, aby zas pro změnu nabrala jiné kulturní zážitky ☺.

Večer patřil Národnímu divadlu, kde se hrála komedie Williama Shakespeara *Zkrocení zlé ženy*. Představení trvalo 2 hodiny a pro mnohé bylo únavné. Po brzkém ranním vstávání a po celodenním cestování po Praze se všichni těšili na ubytovnu. Noc byla dlouhá, tak proč si neužít trochu toho bohémského života...?

Ranní snídaneň příjemně povzbudila do dalšího dne. V plánu byla návštěva Národní galerie spojená s prohlídkou Slovanské epopeje Alfonse Muchy. Následoval rozchod na Václavském náměstí. Při cestě zpět nás okouzlo báječné představení dvou kluků hrající na africké bubny (bonga).

Druhý den ráno bylo plné odjezdové atmosféry. Všichni se balili na dlouhou cestu zpět na Moravu. Nechyběly pořádné zásoby jídla a pití. Ještě před odjezdem jsme navštívili Pečkův palác, sídlo gestapa za 2. sv. války.

Poslední půlhodinka byla zasvěcena shánění dárečků na nádraží pro své rodinné příslušníky. Poté nástup do rezervovaných kupé ve vlaku a hurá domů!

Poslední výlet čtvrtáků se vydařil – nikoho jsme tam nenechali a počasí vyšlo.

Karla Vlachová, 4. M

Naše stáž v Rakousku

Když se naše čtveřice (Radim Hruška, Stanislav Jakůbek a Zdeňka Talašová ze 4. M a Renata Kremlicová ze 3. M) dozvěděla, že byla vybrána do projektu Leonardo da Vinci s možností jet na dva měsíce do Rakouska, nenašel se mezi námi nikdo, kdo by tuhle nabídku nechtěl přijmout. Jak čas plynul a blížilo se datum odjezdu, začínali jsme mít obavy a možná i strach z nového prostředí, lidí a jazyka. Absolvovali jsme přípravný kurz, který nám v Sankt Pöltenu velice pomohl.

10. září jsme odjížděli na svou stáž plni očekávání a nervozity, ale hlavně jsme se těšili. Po příjezdu nás vřele přivítali ředitel zdejšího internátu a náš mentor Hugo Schöffler, kteří nám ukázali naše skřínky, pokoje a vlastně celý náš dvouměsíční domov. Po vydatném obědě jsme podnikli menší výlet po městě s krátkou zastávkou u jezera a s malým občerstvením. Potom jsme se rozloučili s naší paní učitelkou Hnátkovou a s panem ředitelem Miličkou a Hugo nás odvezl zpátky k internátu, kde už jsme nakonec zůstali odkázáni sami na sebe. Druhý den jsme již nastoupili na svá pracoviště. Všichni na nás byli v práci milí, trpěliví, hodní. První týden byl pro nás všechny asi nejtěžší. Dělalo nám trochu problém zvyknout si na odlišný režim internátu a stravu, jednoduché nebylo ani zapracovat se na pracovištích. Ale byla to jen otázka času, než z nás opadla tréma a nervozita a my jsme mohli prokázat své jazykové a odborné znalosti. Rakouští studenti se k nám většinou chovali mile a našlo se i pár jedinců, kteří si s námi povídali, takže jsme na internátě nemluvili jen mateřským jazykem.

S přibývajícím časem se naše komunikace zlepšovala. Spokojeni jsme byli jak v práci, tak na internátu a vlastně s celou stáží. Nezapomněli jsme ani žít kulturním životem - navštívili jsme dvě zajímavá a hezká představení. Třešnickou na dortu pak bylo pozvání na

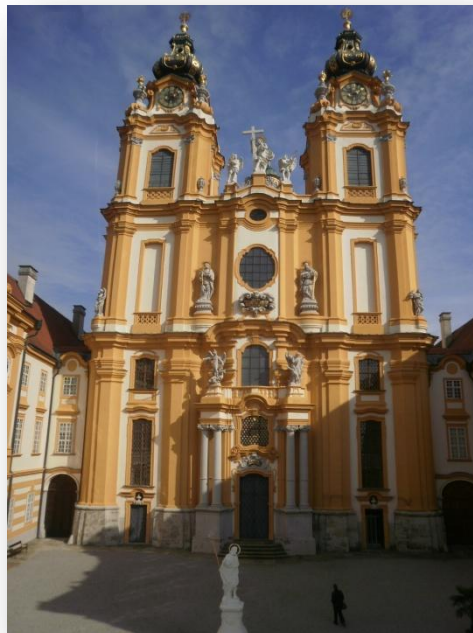

výlet do Wachau, kde jsme poznali krásnou vinařskou krajinu a ochutnali zdejšího víno a speciality. Menší zastávku jsme udělali i ve městě Melku. Zde se nachází klášter, který nás příjemně překvapil svou velkolepostí, majestátnou krásou. Za oba výlety, ale i za příjemné večery strávené v jedné hospůdce v Sankt Pöltenu, vděčíme našemu mentorovi panu Hugo Schöfflerovi.

Ten nás seznámil také se šéfem nakladatelství Attilou

Zoltanem, který nám rovněž dělal milou společnost. Náš pobyt v Rakousku se krátil a my jsme si začínali uvědomovat, že se nám zpátky domů ještě nechce. Jenomže jsme s tím

nemohli nic dělat a návrat domů nešel odložit třeba na další dva měsíce, jak jsme si jednoho dne plánovali a přáli.

Na Sankt Pölten, na Huga, Attilu, internát, práci ale i na některé rakouské studenty/ky nám zůstanou krásné vzpomínky. Dostali jsme možnost, která se jen tak každému nenaskytne, a my jsme jí využili, co nejvíc to šlo!

Stanislav, Radim, Renata, Zdeňka

Motivační kurz

Dne 6.11.2012 proběhl v přednáškovém sále v budově internátu motivační barmanský kurz. Tohoto kurzu se zúčastnili žáci 1.G a 2.G. Kurz se skládal ze tří částí. V první části jsme se dozvěděli, jak probíhala studijní léta prezentujících barmanů. Ve druhé nám vyprávěli, co všechno zažili a dokázali ve své barmanské profesi. Zaujalo nás zejména vyprávění jednoho z barmanů, který se

díky svým znalostem a dovednostem plavil na výletní zaoceánské lodi, kde se mohl ještě více zdokonalit ve své profesi.

Nakonec následovala třetí, pro nás nejzajímavější část, ve které proběhla ukázka míchání některých koktejlů. Nyní už víme, jak namíchat Mojito, Sex on the beach, Piña Coladu Daiquirí. Následovala i ochutnávka koktejlů. Ti odvážnější z nás si sami namíchali koktejly, které si mohli i vypít. Závěrem jsme dostali několik vzácných rad do našeho profesního života. Motivační kurz splnil svůj úkol a my jsme si odnesli nejen cenné rady, ale motivoval nás k lepším výsledkům ve škole, abychom jednou mohli také pracovat na některé z výletních lodí.

Kristýna Masařová, Andrea Strnadová, 1. G

Srdce elfů – 3. díl četby na pokračování

Dívka byla z jeho krásy tak unesená, že se jím nechala svést. Jeho nádherný obličej se objevil nad jejím obličejem, dala mu ruce kolem krku a opětovala mu polibky. Po několika minutách dívce (zdravotní sestře) sundal i rifle, až zůstala skoro nahá, on udělal přesně totéž. Opět si na ni lehl a začali se spolu znovu líbat.

Mahtion pověšený za ruce zatínal zuby, jak na jeho záda dopadaly šlehy biče, kdyby upustil slzu, byli by jej označili za zbabělce. Nenáviděl lidi, nenáviděl samotného krále, nenáviděl všechno kolem, co se nacházelo v lidské říši. Kdyby před těmi pěti týdny nešel lesem a nenarazil na Gambledora Smrti, nemusel by tady v tom sklepení cítit bolest.

Hlavní kat do bičování vkládal všechnu svou sílu, protože rány na Mahtionových zádech se začínaly pomalu otvírat a krváčet.

„To by stačilo,“ ozval se jeden z katů a Mahtion čekaje na další ránu se uvolnil. Zachvátila jej neskutečná bolest, když si uvědomil, jak moc ho bičovali.

Zmocňovala se ho závrať, myslel, že snad omdlí, jak ho ty šlehance na zádech pálily. Podíval se dozadu a zjistil, jak mu jakási stará bába ošetřuje rány, dávala mu na ně léčivé byliny, ty štípaly na otevřených ranách.

„Neomdlívej mi tady!“ vyštěkla na něj nakvašeně, Mahtionovi hned došlo, že to byla manželka zabitého generála, nyní skončila jako vdova. Jemu to bylo fuk, protože se mu pokusil nalít do čaje jed, aby se ho zbavil, kdyby se o to vůbec nepokoušel, byl by teď naživu.

„Zmlkni, bábo pitomá!“ zamumlal si pro sebe Mahtion.

Do sklepení vešel čtvrtý kat, něco pošeptal tomu hlavnímu, ten přikývnul hlavou, avšak Elfa zmáhala závrať a bolest. Byliny ho na zádech štípaly, pálily...

Pak si na něco vzpomněl, neslyšně zamumlal jakási slova v elfštině a ozvalo se rupnutí obručí na jeho zápěstích. Jakmile dopadl na zem, zavrával bolestí, pošeptal další slova a rány na zádech se mu zacelily. Podíval se čtyři katy, kteří se ho pokoušeli zastavit.

Zaútočil na ně, prvním urval ve vteřině hlavu a hodil ji na zem. Poté vyskočil na druhého, tomu zlomil vaz, s bábou mrštil o zeď, pak se ho chopily silné ruce, z nichž se nedokázal vymanit.

Hlavní kat ho vy vlekl ven a táhl ho sebou do nějakého úkrytu.

„Můžeš mi vysvětlit, proč jsi je zabil?“ Mahtionovi poklesla brada, kat si sundal červenou kápi a hned poznal otcovu tvář.

„Tati?“ vydechl vyděšeně mladý Elf.

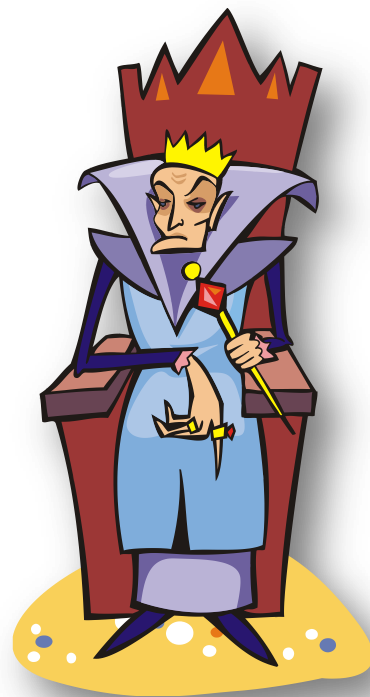
„Ano, synu, jsem to já, toho pravého kata jsem omráčil, ale nezabil,“ pravil Mahtionův otec.

„Jak ses sem dostal?“ zajímal se jeho syn.

„Musel jsem si upravit své rysy, abych vypadal jako člověk,“ vysvětloval mu otec.

„Chtěl bych se to naučit,“ oznámil Mahtion, kterého kouzlení hodně bavilo. S mistrem se tomu věnoval, ale musel se učit i jiné potřebné věci, v šermování byl na pátém stupni z osmi.

„Takže do zajetí se mi chytly dvě holubičky?“ ozval se krutý hlas krále, oba Elfy někdo praštil do hlavy a oni ztratili vědomí.

Vydala SOŠ Luhačovice, Masarykova 101/ Náklad 200 kusů.

Odpovědná redaktorka, grafická úprava a sazba: Mgr. Šárka Klimková, Mgr. Martina Kaňovská, jazyková úprava: Mgr. Věra Pařízková, logo listu: MgA. Kateřina Kolářková

MKČRE 13086/Tisk SOŠ Luhačovice

Redakce nenese zodpovědnost za věcnou správnost zveřejňovaných příspěvků.